

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău  
judecător: V, Ciumac  
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău:  
judecători: A. Panov, V. Brașoveanu, A. Minciuna

dosarul nr. 3ra-1449/2016

## ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva  
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de  
Comisia Națională de Integritate,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Diana  
Gurschi împotriva Comisiei Naționale de Integritate cu privire la contestarea  
actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2016, prin care a  
fost respins apelul declarat de Comisia Națională de Integritate și menținută  
hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015,

### c o n s t a t ă :

La 07 august 2015 reclamanta Diana Gurschi s-a adresat cu cerere de  
chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale de Integritate cu privire la  
contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 03 august 2015 a luat  
cunoștință cu conținutul actului de constatare nr. 04/237 adoptat de Comisia  
Națională de Integritate la 09 iulie 2015.

Afirmă că, potrivit actului sus indicat, Comisia Națională de Integritate a  
dispus în privința reclamantei, titular al funcției - șef al Direcției asistență juridică  
a Primăriei mun. Chișinău, suspendarea controlului privind încălcarea regimului  
juridic al declarării veniturilor și proprietății pe motivul diferenței vădite între  
veniturile realizate pe parcursul anului 2013 și proprietatea dobândită în această  
perioadă, și pe faptul indicării în declarația cu privire la venituri și proprietate a  
datelor inexacte sau incomplete.

Prin același act, Comisia Națională de Integritate a dispus sesizarea  
Procuraturii Generale a RM în vederea examinării pretinselor încălcări prin  
prisma prevederilor art. 3521 Cod penal.

Reclamanta a indicat că, reieșind din conținutul actului de constatare  
nominalizat, Comisia Națională de Integritate a trasat o imagine distorsionată a  
realității referitoare la respectarea regimului juridic al declarării veniturilor și  
proprietății pentru anul 2013.

Susține, astfel că Comisia Națională de Integritate pretinde, că la Cap. IV „active financiare”, subcapitolul 1 „conturi bancare, fonduri de investiții, forme echivalente de economisire și investire” al declarației cu privire la venituri și proprietate depusă pentru anul 2013, nu a fost indicat contul de card deschis în 2007, în cadrul proiectului salarial al Primăriei mun. Chișinău, al cărui sold la 31 martie 2014 constituia 221,19 MDL.

Reclamanta a indicat că, de facto, acest cont de card a fost indirect reflectat în altă rubrică și anume: la venitul salarial, motiv din care această omisiune este amplificată printr-o altă informație prezentată în aceeași declarație, ceea ce nu acreditează alegația Comisiei Naționale de Integritate privitor la prezentarea datelor incomplete.

De asemenea, Comisia Națională de Integritate invocă omisiunea de a indica în Capitolul II al declarației „bunuri imobile”, subcapitolul „clădiri” patru construcții amplasate în mun. Chișinău, str. Drumul Viilor 75, nr. cadastral 0100211.433.01; 0100211.433.03; 0100211.433.03; 0100211.433.04) în care reclamanta deține 1/4 cotă-parte.

În acest sens, reclamanta a indicat că în realitate, aceste construcții sunt parțial dărâmate, care urmează a fi demolate, dat fiind caracterul inutilizabil al acestora. Deși ele au o valoare cadastrală substanțială, aceasta nu corespunde realității. Cu această ocazie, relevă faptul că în anul 2013 a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului pe care sunt situate construcțiile vizate, în rezultatul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din 17 septembrie 2013, a cărui preț contractual constituie conform cotei-părți cumpărate 145 000 MDL.

Reclamanta a indicat că, pentru a se conforma regimului juridic al declarării proprietății, în Capitolul II al declarației „bunuri imobile”, subcapitolul „terenuri”, a inclus bunul imobil-teren cu nr. cadastral 0100211.433, 1/4 cotă-parte din suprafața de 0,06 ha, indicând și valoarea cadastrală, care coincide cu informațiile prezentate de Agenția Relații Funciare și Cadastru prin scrisoarea nr. 36/01-08/420 din 18 martie 2015, ca răspuns la interpelarea Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/526 din 24 februarie 2015.

Consideră reclamanta că prin indicarea în declarația cu privire la venituri și proprietăți a bunului principal, adică a terenului, a priori se subscriu și bunurile accesorii acestuia, adică a celor patru construcții, în circumstanțele în care în realitate ele nu au o valoare patrimonială.

A mai invocat reclamantă că, din conținutul actului de constatare, Comisia Națională de Integritate a ajuns la concluzia existenței diferenței vădite între veniturile realizate pe parcursul anului 2013 și proprietatea dobândită în aceeași perioadă, luând la bază prețul contractului de vânzare-cumpărare a terenului cu nr. cadastral 0100211.433, adică 145 000 MDL pe care l-a coroborat cu venitul său salarial în mărime de 81 384 lei.

Reiterează că originea și natura mijloacelor financiare destinate terenului procurat constituie: economiile pe parcursul activității sale, salariul pe anul 2013 și o parte de la sărbătorirea aniversării botezului copilului său.

Astfel, indică reclamanta că actul de constatare nr. 04/237 adoptat de Comisia Națională de Integritate la 09 iulie 2015 este ilegal în fond, ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Diana Gurschi împotriva Comisiei Naționale de Integritate; s-a anulat actul de constatare nr. 04/237 din 09 iulie 2015 adoptat de Comisia Națională de Integritate, ca ilegal, în rest pretențiile reclamantei Diana Gurschi s-au respins ca nefondate.

La 11 februarie 2016, Comisia Națională de Integritate a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2016 s-a respins apelul declarat de Comisia Națională de Integritate și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016.

La 11 august 2016 Comisia Națională de Integritate a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nu au elucidat circumstanțele cauzei, și nu au ținut cont de argumentele invocate de recurent, apreciind doar argumentele intimatului.

Susține recurentul că, instanțele de judecată nu au reținut spre examinare faptul că, pentru anul 2013, Diana Gurschi nu a indicat în declarația cu privire la venituri și proprietate informația la bunurile imobile din mun. Chișinău, str. Drumul Viilor 75 și contul de card la BC „Banca de Economii” SA.

A mai indicat că, valoarea bunurilor imobile achiziționate în anul 2013 de către Diana Gurschi, constituie 145 000 lei, ceea ce depășește suma-limită legal prevăzută de 22 923,37 lei, ce constituie o diferență vădită între veniturile realizate și proprietatea dobândită, fapt ce contravine prevederilor art. 4 din Legea privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere nr. 1264 din 19 iulie 2002.

Totodată susține recurentul că, instanțele nu au reținut faptul că, Comisia Națională de Integritate nu este competentă de a examina o faptă care conform legii întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni, în cazul în care procedura a fost suspendată, în legătură cu transmiterea materialelor organelor competente în vederea examinării faptului prin prisma art. 3521 Cod penal.

Susține că, actul a fost emis în strictă conformitate cu legislația, or, conform pct. 49 lit. a) al Legii cu privire la Comisia Națională de Integritate nr. 180 din 19 decembrie 2011, dacă, în urma comparării datelor din declarații și examinării documentelor suplimentare primite, se constată că există o diferență vădită între veniturile realizate pe parcursul exercitării funcției și proprietatea dobândită în aceeași perioadă, Comisia suspendă controlul și sesizează organele

de urmărire penală – în situația în care se constată existența unor probe sau indicii temeinice privind săvârșirea unor fapte penale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 11 august 2016, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților la 13 iunie 2016 (f.d. 101), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Comisia Națională de Integritate nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO,

recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Comisia Națională de Integritate, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Comisia Națională de Integritate ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Comisia Națională de Integritate se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Druță

Galina Stratulat